

[PRZEPOREK *sb m*

Teksty nie oznaczają é oraz ó; oba e prawdopodobnie jasne (tak w prze- oraz -ek).

sg N przeporek. ◇ pl A przeporki.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.

Dem. od „przepor” ‘rozcięcie, przecięcie w szacie’: A może ym też Opath dopuścizich othworziłte fuknie miecz [...] albo fítron pobocznych mogą miecz przeporki. StatNorb 48v.

a. *Otwór, przez który wkłada się głowę: Bo ná on czas miewáli ludzie fzáty ze wíząd załzythe iedno v wierzchu był przeporek ktorem przez głowę wdźiewáli. BibRadz I 284c marg (Linde).*

Synonimy: dziura, otwor, rozpor.

SBu